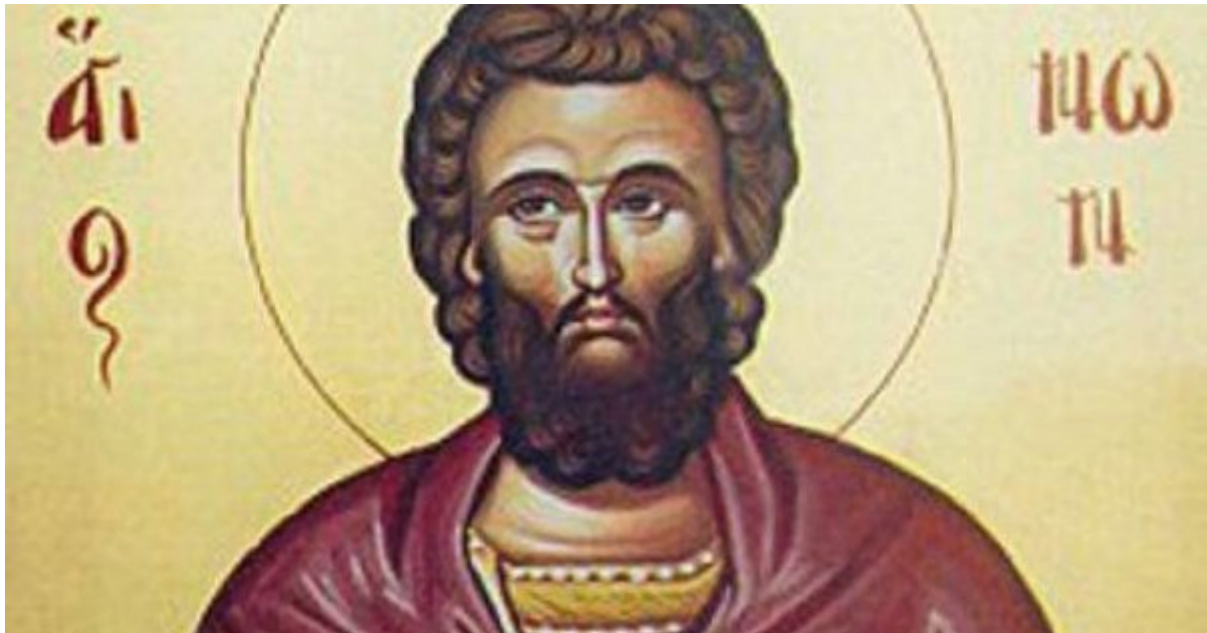

Μνήμη του οσίου Κόνωνος του εν Ισαυρία

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 5 Μαρτίου, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων Αρχελάου, Κυρίλλου και Φωτίου, του Οσιομάρτυρος Κόνωνος, του εν Ισαυρία, του Οσίου Κόνωνος του κηπουρού, του μάρτυρος Ευλαμπίου και του Οσίου Κόνωνος που ασκήτευσε στην πατρίδα μας, στην περιοχή του Ακάμα.

Ο Άγιος Μάρτυρας Κόνων ο κηπουρός καταγόταν από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και έζησε κατά τα χρόνια της βασιλείας του Δεκίου (249-251 μ.Χ.). Αφού ήλθε στη χώρα της Παμφυλίας και διάλεξε μικρό τόπο, τον διαμόρφωσε σε καταπράσινο κήπο φυτεύοντας λάχανα, από τα οποία προμήθευε τον εαυτό του και τους πτωχούς ξένους που είχαν ανάγκη. Ήταν απλός ο Κόνων στο χαρακτήρα, ώστε και αυτούς ακόμα που επρόκειτο να

τον συλλάβουν και να τον οδηγήσουν στον άρχοντα, για να τιμωρηθεί, επειδή ήταν Χριστιανός, όταν τον ασπάσθηκαν με περιπαικτικό τρόπο, τους ανταπέδωσε τον ασπασμό. Και όταν του είπαν, ότι σε καλεί ο ηγεμόνας, αποκρίθηκε· «Γιατί; ποιά ανάγκη έχει εκείνος από εμένα, και περισσότερο που είμαι Χριστιανός;». Οι στρατιώτες τον έδεσαν και τον οδήγησαν ενώπιον του ηγεμόνος. Έκείνος τον προέτρεψε να θυσιάσει στα είδωλα. Ό Άγιος τότε είπε προς τον άρχοντα με πνευματική ανδρεία· «Μακάρι και εσύ να

μπορούσες να απαρνηθείς τα είδωλα και να προσέλθεις στο Χριστό». Τότε ο ηγεμόνας έδωσε εντολή να τον βασανίσουν ανελέητα.

Τα δέχθηκε όλα για την αληθινή πίστη στο ιερό Ευαγγέλιο και την αγάπη του Σωτήρος Χριστού. Ο Άγιος Κόνων σφράγισε τη ζωή του με το μαρτύριο του αίματος.

Οι Άγιοι που τιμούμε σήμερα αποτελούν τεκμήριο διαχρονικό πως το Πανάγιο Πνεύμα χαριτώνει τους μάρτυρες, τους ασκητές και εν γένει τους αγωνιστές της επίγειας ζωής, που διαβιούν στη σιωπή και την αγάπη του Τριαδικού Θεού.

Μια προσφιλής ευχή αυτές τις ημέρες της Σαρακοστής είναι κι αυτή του Αγίου Εφραίμ του Σύρου:

«Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης· χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου